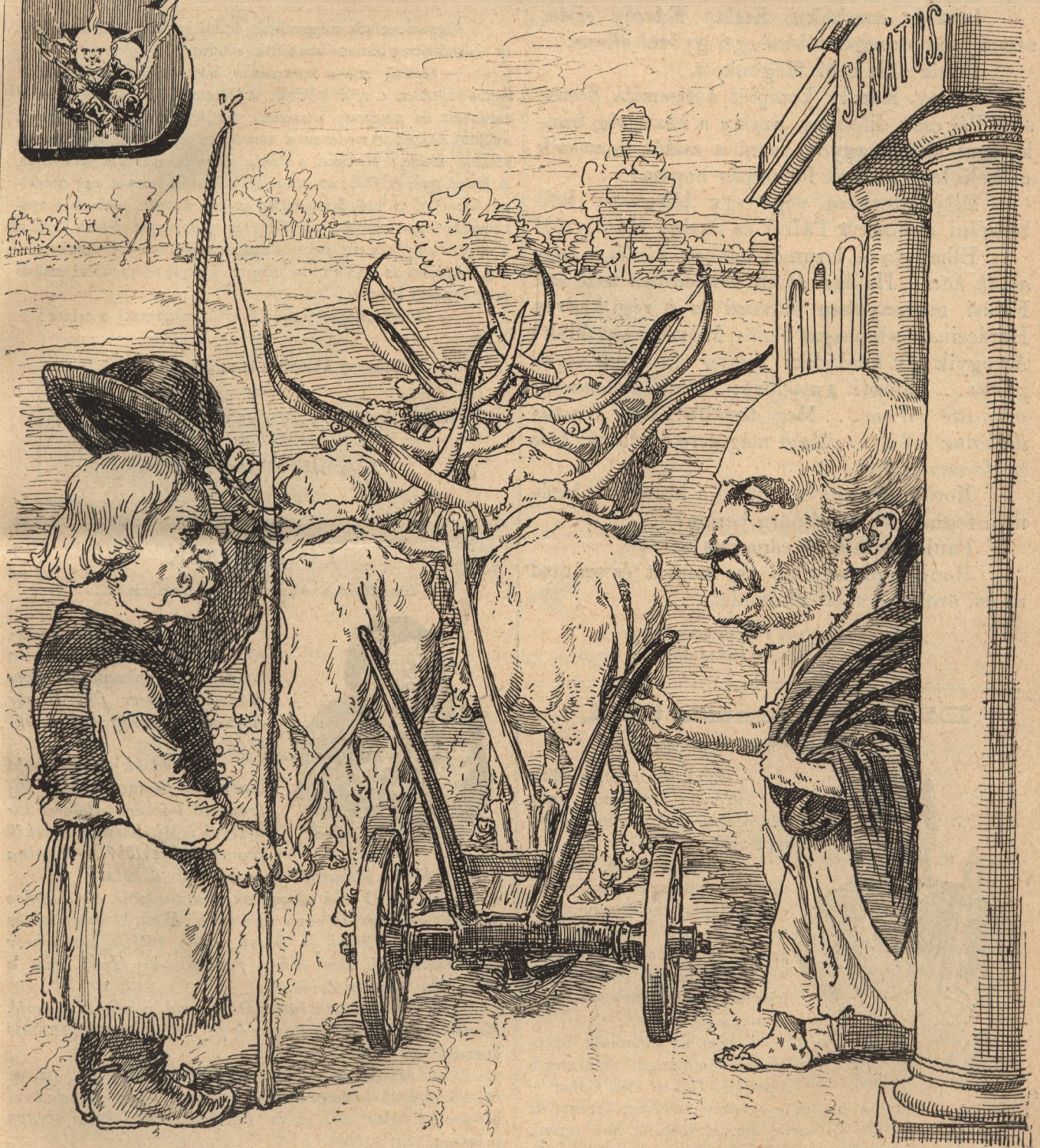
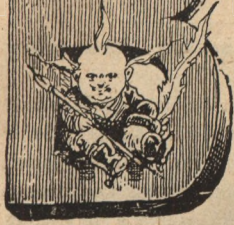

BORSSZEM JANKÓ

Bukottak albuma: *Paulus Cincinatus Cicero.*

Felírázhatni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Bukott képviselők albuma.

Paulus Cincinatus Cicero.

(Somssich Pál.)

Inkább megbukni Szalay Károly ellen, semmint közönséges többséggel győzni ellene.

És sikerült neki. Megbukott.

Szalay Károly komplét antisemita, Somssich Pál csak dilettáns. Szalay a hazugság bünköjével akarja agyon verni a zsidót, Somssich előkelő legyintéssel. Principiis hopsza!

Mily szomorú vég: egy lélegzetre köll beszélni Somssich Pálról és Szalay Károlyról!

Elhagyta a forumot örökre, kivált a honatyák közül. Hajdan átvitt értelemben tette ezt. Falusi magányában előveszi az ő régi kedves Horáciusát s lapozgat benne. Milyen szép ódák! Az egyik így kezdődik: *Integer vitae scelerisque purus . . .* Ráfordit a másikra: *Justum ac tenacem propisiti virum . . .* Meg tovább: *Etsi fractus illabatur orbis . . .* Majd meg erre fordit rá: *Odi profanum vulgus . . .*

Merő megnyugvást merit a költőből? Intés nem foglaltatik a számára benne?

Paule — *minora canamus!*

Menj, fogd meg az eke szarvát és szántsd az ősi örököt a saját ökreiddel.

*Serus in coelum redeas; hic umes
Dici . . . pater — bukolikorum.*

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Hiába maczerálják addig az egyetemi reformot, amíg készpénzben kell fizetni a quaesturában.

— Tudja a manó, roppantul megszépült az én szememben ez a Budapest, amióta nem látam, — no meg a mióta az öregem kifizette az adósságaimat.

— Mindenhol napsugár és friss hitel. Az belesüt a szivembe, ez meg a zsebembe.

— Ezt az infámisan békülékeny stimmungot megzavarta a pohlbeli Gábor. »No, Gábor —

mondok — fátyolt a multra!« — »Arra szivesen, kérem; de nem arra a 11 flör 40 vasra, amivel még . . . hisz tetszik tudni . . .« — »Gyülölöm a kevert számokat; itt a fele — 40 kr!« mondom neki eleganciával.

— Ott fityeg valamennyi utczasarkon:

A tanuló ifjuságnak!

A t. cz. szülők figyelmébe!

Ugyan melyik megszólítás dukál inkább nekem, mikor az »iskolakönyveimet« készülő eladni?

— Gyűlik már a kompánia. Van öröm. Egyik-másik firma kivedlett a régi börből. A Ziczer Muki kecskeszakált eresztett és nagyon haragszik az öregire. Sláger Bandi ángliusz czipőnyomott a tarkójára és mindig karonfogva sétál a Bakala Pistával, a mióta ez neki ígérte a paraplóját. A Dákó gyerek fölhozta magával a Bunkó kutyát, egy czondrás kuvaszt, és már kiszemelte az uri kutyát, akinek a nyakából le fogja fejteni a 10 flöreses pléhjegyet. Flekk Gyuszi a naptul úgy leégett, mint a cigány. Bukovay Absentius pedig mindjárt az első napon leégett egymakao bankkal, mikor megjött este Pestre.

— Öt felvonásos tragédiát írok magamról, a czime:

Bukovay Absentius és az Iczigje Zálja

vagy

Ne prolongálj, mert elveszed a lányát

avagy

A legujabb alliance israélite.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Teczete nekem naczerön, amit ü felsége prédigolta kotoligás popoknak Orodon. Bárcsok a herr fűn Simor emenencz oraság todná ógy prédigolni!

— Alvasok ojságba, hojd kinézerok fizetnek nagy díj fronczió fejkért. Bolond kinézerok! Mi hosznok ünékik fronczió fejkétül? Nem volna nekik jobb, ha láthatnák froncziaéktul a hátat?

— New-Yorki mogyorok arenzsirozták ed hozofios ünepélj, ahol volták sopa izroelitók. Köngyö omerikános izroelitóknak lenni jó hozofi; nem látják sem a herr fűn Verhajváj, sem a herr fűn Simoni Iván, sem a herr fűn Cstár Zsigó.

— Ed fronczia fültonáta kormányozható léghojó. Kunststück! Prúbáljon az az ór fültonáni kormányozható horvátokat!

— Mikor elavvastam az iskolai tanácstul az új kinevezéseket, láttam néhány nevet, hogy gandaltam magamba bele: no, ez is inkább való iskolai podba mint iskolai székke.

AZ UJ UDVARLÓ.

Gallina (B—rekhoz.) De uram! . . . Hisz ugy lefogja ölelésével a karjaimat, hogy meg sem moccanhatok! . . .

Kathedrai bölcseségek.

— Némelyeket közülök mi is ösmerünk : névszerint 67-et.

— Nem hallok semmit, mert valami morgást hallok.

— Tegyék meg azt az egyet nekem, hogy legalább azt az egyet ne tegyék meg.

— Már látom, hogy önnek ordítani kell, mint egy szárnak.

— A biblia szerint Ádám volt az első ember; de ez nem lehet, amennyiben valószínű, hogy az első ember nem is létezett.

*

Tanár. Καὶ μὴν ἐπεὶ ἐν καιρῷ τὴν οὐκ εἶργαι με. — Mit lehetne inét elhagyni?

Tanuló. Α τιμι.

Tanár. Ments Isten! a τιμι elhagyni! Nem szabad. Lehet még nekünk szükségünk a τιμι-re. Mit tesz, épen korán?

Tanuló. Ἐν καιρῷ τιμι.

Tanár. Látja! Na, ugy-e volt már szüksége a τιμι-re?

Tanuló. (Széjjel néz, bátorságot vesz magának.) Még nem volt.

*

— Tulliola, lux mea (Cic.) Lux mea, annyit tesz, mint lelkem, galambom, szememfénye. Pl. Csicsóné galambom=Chichóné lux mea.

— Önök nem képzelik, mennyi pénz 1 forint, amikor nincs.

Milán király Budapesten.

— A »Budapesti Füllentő« eredeti tudósítása. —

rokonérzést, melylyel iránta viseltetem.

A kelenföldi vonatki-siklás folytán Milán király a magyar államvasutak központi pályaudvarában volt kénytelen tölteni az éjt, családjával együtt. A többi lapok tudósítóit a rendőség óvintézkedései egy kis szobába tömörítették össze. Nekem sikerült a perronon ő felsége közelebe juthatni. A király fogvaczogva közeledett hozzám. Megveregtettem a vállát és hangomban igyekeztem érvényesíteni azt a

— No, no, csak nem kell félni. Nem lesz semmi baj.

— Gondolja, kérem? — szolt a király, kinek térdei zörögve verődtek egymáshoz.

— Felsőged még e hóban Bécsben lesz, — nyugtatám meg őt tudakozódásaimból merített preczióval.

— De én még ma akarok ott megérkezni, — didergett az uralkodó.

— Sajnálom, felség, de ma már társaságomban fog maradni. Nem tetszik egy kis huszonegy?

— Köszönöm, kedves uram; amig udvari vonatom előáll, szivesen.

Egy padra helyezkedtünk.

Épen a 13-ik Takova-rendet nyertem el ő felségétől, midőn a királyné a kupéjába hivatott, hogy társalogjon velem a reggelinél.

Már hajnalodott, midőn elbucsuztam a királytól és Thaisz főkapitány két rendőrrel kísértetett ki a pályaházból.

Allocutio.

A FEGYVEREK közt nyalka harczi néppel
Tölt éjt, napot a katonás király;
Derék hadán függ fürkésző szemével,
Kegygyel dicsér és szigorún bírál.
És ha elül a harczjáték zsvajja,
Fáradt hadával ő el nem pihen, —
Polgárait szólítja bölcs ajakkal,
A kik körülé hódolnak hiven.

Őszinte szót oszt minden hódolónak, —
Az egyház fényes, síma papjai
Fejdelmi feddő, bár kegyes szavára
Zavartan kezdenek hajlongani.
Hogyan! — a fegyverzaj e kedvelője,
Marsnak e bátor, koronás fia —
A szeretetnek papjait ez inti
A szelid béke dús áldásira!?

Derék papok! — verjétek melletek csak,
A »mea culpá«-t mormoljátok el,
S ne üzzetek játékot soha többé
A mobnak aljas szenvedélyivel.
Apostoli István utóda szólott,
Szavát véssétek szivetekbe jól:
Loyális papjai e szép hazának,
Több az tinektek, mint ha Róma szól.

Diurnistai nyikordulatok.

— Ha a sorsom fölött való kétségbeesés könyűi téntává
válnának, úgy tehetnék valamit a pausáléval.

— Az állam üdvéért izdattam véres verejtéket, s nevem
még is csak a nyugtákon szerepel.

— Azt mondják: olcsóbb a budai H a n g l i. Ez excursió-
hoz hat hete spórolom a hidpénzt.

— Az irodafőnök így szól hozzám: »Tóth, menjen le;
levele van a portás urnál!«

— »Micsoda maga?« — »Egy éves önkéntes vagyok a fináncz
directionál.«

— Dr. Schwenninger nagyra van a reductió-kurájával.
Olcsóbbat tudok én ennél: hivatali levegő és 80 kemény krajezár
napidij.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Oda vagyok!

Azt se tom mán, hun áll a fejem!

Nem öleg, hogy nékem kő megkeresnyi mind aztat
a tenger sok pizt, akit az gondatlan czibilség — hiába
mondom néki, hogy ne tegye — a postán föladdott; de
extra még nékem kő vigyázni a rácz császárnak fölsígs
életjire is! Muszáj, mer rőndnek muszáj lőnnyi!

Peig nagy bajjal jár. Szemvel kő tartanyi minden
rácz borbél legényt egész Budapest fővárossába; minden
éjjel patroliroznyi a Ráczvárosba, hogy nem-e fabrikának
ott gynamétát — olyan tőtött aczél golóbst, aki ma-
gátul kifakad. Fárasztó dolog ám a! Megkóstítam miun-
den kurta kocsmában odaát a rácz ürmöst, meg a csáját,
nincsen-e megmérgezvel, mer borzasztó hunczfut nép az
rácz! Nem lehessen tunnyi, miképpen, mi módon akar-
gya elveszejteni a kis szomszid fölsíget. De mind emmég
nem öleg. At kölletött mászkányi a Kenderfődre vagy
a Kelemenfődjire, vagy minek híjják. Minden vasuti
sineket fő kölletött fessegetnyi, nincsenek-e főfessegetvel.
Az egész környiket megvizsgátuk, nem-e czéklának
ötözdködött valameik szocziálista snájder. Ha valaki
mán erőnek-erejével akasztófára való gazember akar
lennyi Budapest főváros területtyin, hát loptyon posta-
kiszlit, azt szabad! De a mi rácz császárunkat ne bántsa,
mer ez nem engedi begyünni a kutyafejü muszkát.

Be is látta a rácz fölsig, hogy mi vagyunk az
első m. k. rendőrsig szélles e világon. Meg is mondta a
nasságos feőkapitány ur ü melltoságának; de még antul
is többet tett: ezer fránk foréntokat hagyott borravaló-
nak a mi számunkra, mer tudja magáru, jól esik a rendőr-

nek szegénynek. Csak azzal a rácz pízzel nem tudok kibékülni; ha más Magyarországon van a rácz császár, mégis csak jobb lett volna m. k. forintokba, nem franczba kivágni azt az ezerest, más csak a rőnd kedviér is.

Mit ír ez a képes úság? Hogy spiczliket hoznak a nyakunkra? Hát nem vagyok én a legelső m. k. rendőrség a világon? Nem elösmérte azt a melltoságos rácz császár ükegyelme is? — Én nekem ne hozzák az nyakamra aztat a külső országbéli despektiveket, mer én bekésérem őket, aki titkos miatyánkjuk vagyon!

Ni, a vak kódis, hogy főnnhordja az orrát! Talán belüled is defektív lesz öreg, mi? Osztán majd te is hatalmaskodsz fölöttem, mi? Dejszen, előbb még begyűsz a dutyiba, mer rőndnek muszaj lönyyi!

MAGYAR ÁFRIKA.

— Magyar koloniális politikánk ismertetése. —

1. Sir Johnt csöndes nyári este
Érte a parancs,
Hogy oly gyarmatot keresne,
Hol virul narancs.
Szerb tövis női Boszniába'
S krumpil is kikel. . . . .
El hajón most Afrikába!
„Megyek! Pá! Faire well!“

2. Vigan duzzadt a vitorla,
Nem volt rajta ráncz, —
Itt a part s rajt' két mogorva
És sötét fináncz
S míg kezük bőröndbe botlik
Túr és kotorász,
Földerülnek a monoklik
S vélük krágli száz.

3. Sir John a pénztől allig
Szabadul: „megájj!
Te poszkizlis! Mér mer rőndnek
Lőnyyi itt muszáj!
S szolgabíróhoz kísérik,
Hol egy szerencsen
Jordán porcióját mérik
Ép a deresen.

4. De poszkizli-hajszolókra
Fény ott sem ragyog;
Mert hogy John kel ilyen szókra:
„Sir Asboth vagyok!”
Szól a bíró: „ha magyar vagy
Kezedet adszi,
E hont alkotá hisz a nagy
S jó Magyar Lacz!”

IRODALOM.

Tedvesz Fojdó bácsi.

Mitój tednap a Józi bácsi nálunt volt, egy tisz tőnyvevcttét hozott netem plezentbe. Ez: „Magyarország története a népiskolák számára. Irta Jókai Mór.” Tépzelheti milyen mohón taptam a toszójusz töltő bácsi muntája után, melyet netűnt ílt! Hát amint tezdem az elejit, mit olvaszat? Hogy: „a

magyarok Ázsiából eredtek, a nagy Hunyor nemzetségből.” Hiszen ép a vizdán szavaltam Alany báczinat a

„Rege a csodaszarvasról” című tőjteményét. Eszembe jut, hogy:

Hunor ága hún fajt nemzett,
Magyaré a magyar nemzet.

Tovább azt beszéli az ünnevelt bácsi, hogy Atti-lának »lakodalmas ágyán« elindult az ójja véle ész medfűlt »száznégyszáz esztendőskorában« Fulcza ez a Jótai bácsi! Mitój meszél, tőjténetet mond, ész a mitol tőjténetet il, attol med meszél. Pedid jól tudja a tőjténelmet isz, ha atalja. A 3-it lapon medjegyzi, hogy Alpád »drága vérhullással foglalta vissza a hazát;« nem pedid, mint a meszemondót ilját, egy fehél ló álán.

(Ugyan téjem Fojdó bácsi: mi az a „lakodalmas ágy?” Mász ágy az, mint a milyenben hálni szottat? Muzita szó mellett, tánczolva alszit abban az embel? Gyelmeti eszemmel föl nem élem.)

Jótai bácsi medmutatta, hogy jól tudja a hisztóliát. »A magyar nemzet története regényes rajzokban« alanyosz tőnyv. Ezt ilja benne: Árpád unokái közül még

5. „Unokája, a ki fényben
Most uralkodik :
Magyar Miska, eme néven
Épen III-ik.“
S sir Johnt — boldog ő, hogy így jár —
Föl alig lelé,
Bemutatni viszi mindjár
Az udvar elé.

6. Sir Johnt nagy fényvel fogadja
A sötét király ;
Az udvar kicsinyje-nagyja
Fejtetőre áll.
S a rokont megünnepelve
Fejtenek ki dísz,
S játszik néki, bár nem elve,
Egy fekete Liszt.

éltek elegenden. Ott volt Vazul az egyik ágról, a másíkról *András, Béla és Levente, Kopasz László fiaí s egy fiú női ágról, Gizelának, István testvérének gyermeke, Péter.* (I. 68. l.)

A netünt szánt ticzi tőjténben azonban edészen mászt mond! »*Első István király, egyetlen fiának halála után... Kopasz László fiát Vazul szemelte ki utána következő királynak.*« (p. 8.) *Endre és Béla helcedetet a Vazul tét öcczenet mondja.*

A papa doldozó szobájába le van pindálva az Álpádház szálmazási fája. Onnan lajzalom le ezt :

Zsolt

Géza (fejedelem) *Mihály* *Kopasz László*
István (szt.) *Gizela* *Vazul* *Endre, Béla, Levente.*

Vazul tehát *Mihály* nat volt a fia és unotatesztrélje a *Topasz László* fiainat. *Topasz László* a *Vazul* nat a *nagybáczija* volt.

A 36. lapon olvaszom : »*Ekkor történt, hogy az új szultán Szolimán Konstantinápolyt bevette.*« De hiszen, czótolom tezté, Tonszantinápolyt nem *Szolimán*, hanem *Mohammed* fodlalta el 1453-ban.

Hanem hát ezet a doldot mind nagyon léden esz-

tet med. A tinet annyi munta születit a fényesz elméjében, a tinet egyit ledényhősze, p. a *Mitlós*, a tövetező fejezetben mál *Szándol*, pedid nem isz bélmálotzot med időtözben : attól, én haszontalan tisz tacztó, nem vehetem losz neven, ha a néniből báczit czinált isz, mitoj olyan alanyoszan tudja czinálni. De mál az fulcza, amit a mosztani tijalyunt tojonázászájól mond, hogy : »*I. Ferencz József, hitvesével Erzsébet királynéval együtt 1868 áprilban koronáztatott meg Budapesten.*« Amile a *Czenczi néni* elnevette madát, hogy hiszen ő *Jótai* báczival együtt volt jelen az ünnepen, czotoládé czutlot isz tapott *Jótai* báczitól attoj ; hogy az 1867-ben töltént *juniusz 8-án* !

Azt beszéli papa, hogy *Jótai* báczia a *tolona* hejceddel együtt egy tönyvet il moszt *Magyalojszádlól*. De hát a *plincz* jól iszmeli a *magyal* nemzet tölténétét ?

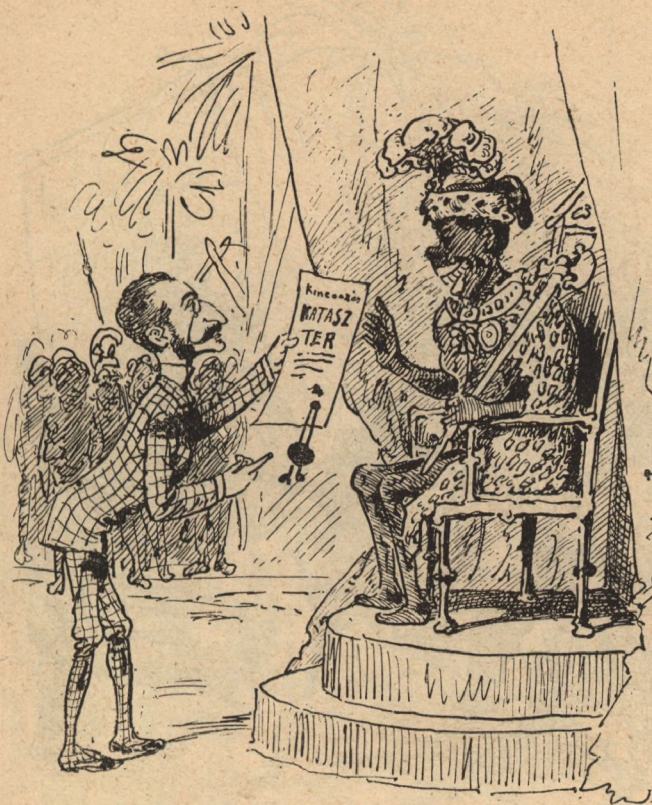
Edészben véve azt mondhatom, hogy a *Jótai* báczia tönyvecztéjét olvaszni gyönyölszéd, de a papám azzal fenyedtet, hogy ha med melem tanulni, jobban medbünetet, mint ha a többi lecztéimet nem tanulom med.

Fojdó báczia tezeit czótolva

majadtam hü tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

7. Sir Johnt most nem gyötri semmi,
Mint csupán a gond:
Hogy lehet birtokba venni
Gyarmatúl e hont? —
Megvan! — im a fejedelmet
Egy kataszteri
Biztossággal — más se kellett —
Végkép megnyeri.

S sinecurával lefőzve
A sötét királyt,
Sir John könnyedén legyőze
Minden más rivált.
S most a legmagasb hegy ormán
Üt zászló nyelet. . . .
S néki érte küld a kormány
Szép érdemjelet.

Munkácsy képe előtt.

— Ellesett párbeszédék. —

- Láttad már a feleségit?
- Tegnep.
- No, hogy tetszik?
- Jól fest. De a férje még jobban.

*

- Mennyibe kerülte magát ez a kép?
- Gandalom 200,000 florinba.
- Groszartig. No, holnaptul fag az én Moczl fiamhoz jární kétszer annyiszor a piktorimester.

*

- Fölséges! Nagyszerü!
- Ne kibabáljon. Én is akarok valamit látni!

*

- Mikor gyün már, no?
- Kicsoda?
- Hát a piktor. . . a Munkácsy. . . hogy megmagyarázná már.

*

Az irgalmas szamaritánus.

— Múcsarnoki beszélgetés. —

- Kitől van ez a szobor?
- Kiss Györgytől.
- Kitünő. És melyik az a szamaritánus?
- Hát nem látja azt, aki a szamar mellett áll?
- Hja, hát azért hívják ugy!

A „Borsszem Jankó“ menaszériája.

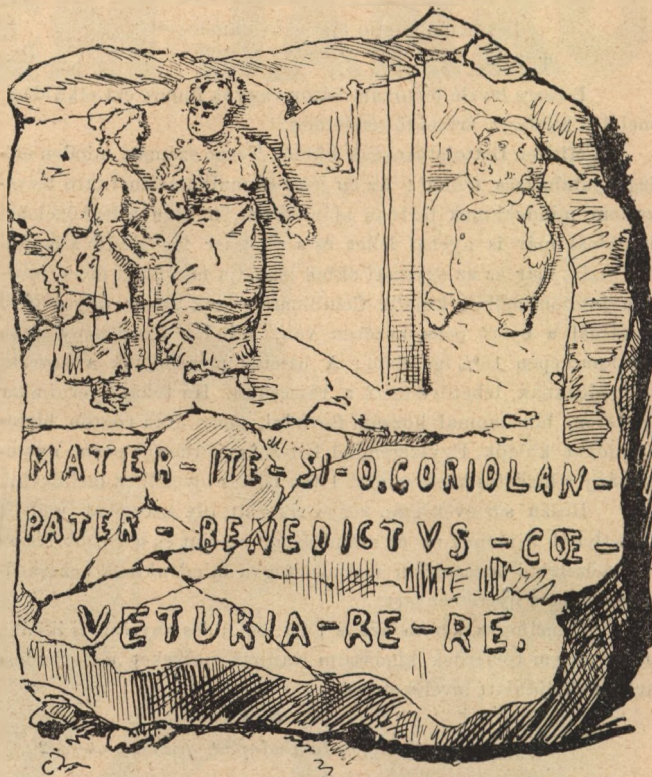
I. *Lupus croaticus ululans brillatus.*

(Fénykép nyomán.)

— Ime, tisztelt uraságok, ez itt a valóságos *Starcsevics Dávid*. Németül Brillenwolf, helyesebben Brüllwolf. Teljesen kifejlett példány. Főtartózkodási helye a horvát erdőkérdés. Rendesen többed magával jár s a mit sem sejtő öreg urakat hátulról megordítja s elől hasba rugja. A bődülésig hiven van eltalálva. Tessék besétálni! I-ső hely 20 kr. II-ik hely 10 kr! Katona és gyermek a felét. Mindjárt kezdődik a választás! Herrrrreinspazirt!....

Régiség.

(Lette Torma az alsó hámszáritói pusztának a szérüs kertjében.)

— Stylus vingaianus —

(A „Délmagyarosz. Lapok“ aug. 31. sz.)

Ormós főispán tiszteletére a vingai Cicero ilyen ormótlanokat mond: »Vinga közönségének határtalan ragaszkodásu érzelmeinek legmélyebb jóvoltából fakadt ténylegesen szerzett lelkesedés emléke városi nagyközönségünk utókorának is hagyományozta«. . . . az én istenem szivesen kívánom. Ez a jó kívánság nincs ugyan benne a nagy mondásban, de nagyon oda pászol. Kétségkívül megható lehetett az is, midőn a szeretett főispán arczképe a »közszemlélődésnek« adatott át, s mindenkit kielégíthetett midőn végül: »az ezen ünnepély alkalmával felvett ünnepélyes jegyzőkönyv felvételével befejezetnek nyilvánított.«

Szép ez a vingai stylus — de a vingai csokoládés czukorka még is csak többet ér.

— Hivatalos jelentés. —

Szeged városában két darab városi állatorvos sertés torokgyík élvezetében szenvedő elhullott. A szükséges óvintézkedések megtétettek.

— Szerencsetudós magyarsága. —

(Fővárosi magyar nyomdából került.)

Lottocombinatio biztos nyereményel !!

T. cz.

Becsecs levele bírtokán, bátor vagyok önnek ezt elküldeni, melyből kitetszik érteni föltételeimet.

Minden Lottojátékosnak küldök Terno számák, minden előleges jutalmazás nélkül! Az én jeles és multhatatlan Lotto terveztem mindenkinek forróan ajánlhatom, miután a legközelebbi húzásnál már is nyerni lehet és a rendszer legvalódib állapján allapszik, már ez az egyszeri okból láthatja mindenki mert minden jutalom nélkül küldök Combinatió, csak akkor míg a jövő húzásnál a nyert pénz kezében van, minden nyeremény után jutalom képen 10% igérelem; A betétek mérsékletek a kevésbé jó módoaknak lehetővé teszi a részesülés. Ha tehát nyerni akar esedezem bizalommal hozzám fordulni, mely után rögtön biztos számokat küldök. Egyszermind kérek kárpótlásául posta, nyomtatvány s hirdetés kiadásomért 1 frt. becses leveleihez mellékelni.

Hoszu sor évek után végre sikerült, oly számokat melyek okvetlenül kijönnek az én számításom szerint és nagyobb részre a legközelebbi húzásokban melynél fogva mindenkinek kezeskedhetem biztos nyereményért.

Ennélfogva kérem azt a 1 frt. beküldés anyival is inkább mert nekem tömérdek kiadásaim vannak melyeket előlegezmem kell, csak ajánlatt leveleket kérek.

G. L.

Anglo gyorsajló-nyomda Budapest, grandios-utca 20.

*

— A vérző pisztoly. —

(E rémbir olvasható a „Budapesti“ szept. 1. számában.)

Öngyilkossági kísérlet. A v. ligeti tüzijáték-téren ma d. e. 9. ór. egy rendőr egy 23 éves s öltözete után ítélve a polgári osztályhoz tartozónak látszó fiatal embert talált a fűben, vérében fekvve; mellette egy 6 lövetű forgó pisztoly feküdt, melyből három helyen patakzott a vér s bár még élt, eszméletén kívül volt.

(A pisztoly tán csak kiépül vérző sebéből, de valjon a reporter ur vérengző logikájának ki lesz az enyhítője?)

*

— Levelező lap. —

T. cz Buljār Jano ur-nak

Tisztelettel kirem pocta mester urat aukustius 3 ik kan vásár tér ha, od találja akazda fa ödonyos ko szel a levél at adonak farat sakot meg fizeti izs szipen megköszön

u t p Jázs arok szalas

*

— Gyógyító birák. —

(A „Nemzet“ 714. sz. aug. 26.)

A legfőbb igazságügyi tanács mai ülésében (Bécsben) kimondotta, hogy a cholera járványszerüen lépett fel Olaszországban.

*

— Czimtábla. —

Itt lakik a bába,
Jöjj hozzá, oh kába!
Nyúlj ládád fiába,
S nem léssen hiába.

*

— Egy választmányi gyűlésből. —

Választmányi tag. Ajánlja, hogy F-nek, a közélet érdemes tagjának, minthogy bátyját a kérlelhetlen halál elragadta, részvét levél irassék.

Az elnök. Ez, kérem, privát dolog; hanem, ha majd e derék tagunk meghal, fogunk neki részvételeket írni.

*

A roszul járt vásár.

— A „Somogy“ f. évi 32-ik számából. —

A batéi 4 országosvásár mely folyton nagyobb és nagyobb mérvet ölt f. évi szeptember hó 14-én elárvereztetik a község-házánál d. u. 3 órakor.

Baté, 1884. aug. 4-én.

G. D.

*

— Geografia. —

(a „Budapesti Hírlap“ aug. 30-ki számából.)

— Árvis erdélyben. Mint Ogulimból távirják, a Gjalu folyó tegnap felhőszakadás következtében kiáradt és Zagrava és Zegrav falvak több részét elárasztotta.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Hnl. A »Tisza« biztosító intézetét sokan sirhattak részvénykönyeket, de mi e gyászolók közé nem tartozunk. Majd ha azt a másikat kell elsíratni. — Srly. Mi megjöttünk. Hát ön? — „Volapük“. Ezen az ismeretlen világnyelven mi nem tudunk. — Gyaur. Ismét akadt egy pár használható. A megejtett másítások teljesen nyomra vezeték önt. Az egyes számok kiutalványozása végett jöjjön el a szerkesztőségbe pénteken déliben. Ha igazi diurnista ön, ilyenkor legjobban ráér. — Jules. Csak goromba. Vagy ha ez nem, hát együgyü. — M. S. A »Borsszem Jankó«-hoz csinos bekötési tábla kapható Hírháger Károlynál, Széchenyi-tér és Bálvány-utca sarkán. — Slnn. Ment, jött. — Agstn. Egy cselédöt csak nem követelhetjük, hogy szabatosan írjon? — K. L. A rovatot gazdagította. De azért ne riadjon vissza egyébtől sem. Sikerülhet önnek egyszer a másik is. — Szorgalmas olvasó. Köszönettel vettük. — B. K. Sok abban az elmés, találó és mulatságos. De lapunk két tót alakot meg nem bir. Megfigyelési tehetségét s jellemző előadását értékesítse a »B. J.« részére más irányban. Szívesen fogadjuk. — G. S. Ne is fárasza magát hetenkint. Csak ha megcsiklándozza a múzsa, írjon nekünk s ha lehet porzó nélkül. Mért kanyarit ön minden szó végébe e bötüt? A küldött kéziratral nem tudunk hova lenni. Ha megtörtént is, de oly rég lehetett, hogy közlése még arra az esetre is elmaradna, ha jobban volna megírva. Csodálatos egyenlenségek nyilatkoznak az ön tehetségében. — M. Ö. Jók. Fölhasználnjuk. Folytassa. F. M. Csak kettőcske vált be a sokból. Arra, a mit tőlünk kér, nagyobb jogczim szükséges. — Ujss. Bitka lelet. Megjelen. — Bécsbe. Az itthon készült külföldi tudósításokat rég óta gyakorolja a prisca gens journalistarum. — M. D. Óva intjük. Ne tegye. Forduljon bizalommal egy fiatal orvoshoz, vagy, ha ott nem lelni, inkább személyesen keressen segítséget a fővárosban. Ezt az áldozatot hozza meg magáért. Mi szívesen szolgálunk utmutatással. — P. H. Aki a »B. J.«-ot ismeri és megérti, aki tudja, hogy M. E. mellett, kihez régi barátság, s jelleme, tehetsége iránt való tisztelet fűzi, mindig állást foglalt: az tünődve olvasná annak a miskolczi lapnak kifakadását ellenünk. Egyéb szavunk ez ártalmatlan csahintásra nincs. — W. A. Legyen ugy, de ne soká. Az elhallgatott passus trombita gyanánt harsog bele a lelkünkbe. Nem felejtettük el.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.